

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XLII. Si quis per verba de praesenti aliquam desponsauerit, licet ea incognita aliam acceperit & cognouerit, ab ea debet separari, & primae adhaerere. Si vero promissio facta est tantum de futuro, de ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

te recipiam in meam, & ego te in meum: Si alius mulierem desponsauit & traduxit, & si inter primos iuramentum fuit (sicut diximus) de futuro, huius desponsationis intuitu secundum non poterit separari matrimonium, sed eis est de violatione iuramenti pœnitentia iniungenda. De aliis vero qui coram te super desponsatione facta per consensum mutuum de præfenti, mouent controuersiam, & post appellationem ante sententiam, vel cognitionem causæ ad sedem apostolicam interponunt, & appellatione pendente accipiunt alias in vxores: hoc arbitramur agendum, vt si amodo in tali casu aliqui duxerint appellandum, eis in ecclesia publice interdicas, ne ante decisionem causæ aliud contrahant matrimonium: & si contra interdictum ecclesiæ, ita publice factum, venire præsumpserint: matrimonium tam præsumptuose contractum poteris irritare. De illis vero qui in minori ætate desponsantur, traduntur, & coniunguntur, & processu temporis diuortium postulant, minorem allegantes ætatem, aut vim sibi a parentibus factam: hoc inquisitioni tuæ præsentibus literis respondemus, quod si ita fuerint ætati proximi, quod potuerint copula carnali coniungi, minoris ætatis intuitu non debent ab inuicem separari, si vnus in alium visus fuerit consensisse, cum ætatem videatur suppleuisse malitia: sed cuiuscumque fuerint ætatis, se possunt per illatam violentiam excusare, nisi post violentiam consensus accedat.

*Ætatē sup-
pleri mali-
tia.*

CAP. XLII.

Illud quoque nihilo minus ex tua inquisitione innotuit, quod cum quædam libera mulier per annos decem & ultra cuidam seruo scienter cohabitauerit, & ab eo fuerit carnaliter cognita, nunc ipsum asserit suum non esse maritum, pro eo quod testes desponsationis non comparent. Verum vir eam vendicat in vxorem, & ostendit publicum instrumentum, quo sese coniuges nouerant, & propter quod ipsum ei donationem fecisse propter nuptias apparet. Mulier vero instrumentum illud vitiosum fuisse fateatur, & plures testes produxit, quod seruus ille ab inimicis mulieris sæpe rogatus, vt eam desponsaret, & ille se non eam desponsasse, nec desponsaturam firmiter assererat. Vir autem non nisi publico instrumento, & quibusdam

ANNO
CHRISTI
1179.

testibus, qui viderant eam annulos deferentem, mulierem propriam probavit esse vxorem. Sed mulier, de more illarum quæ panes * mulierum vendunt, se annulos detulisse. Vnde quoniam in huiusmodi dubietate fama vicinæ magis debet attendi, tuæ sollicitudinis erit famam inquirere, vtrum prædictus vir in lecto eam & in mensa sicut suam vxorem, aut concubinam habuerit: & si fama loci habet, quod vir ipsam sicut vxorem tenuerit, cum matrimonium fit coniunctio maris & feminae, indiuiduam vitæ consuetudinem renitens: cogenda est mulier, vt eidem viro affectu seruiat coniugali, præsertim si præscriptum instrumentum ab eo * cognitum fuerit, qui suum officium fideliter adimpleuerit.

Matrimonii
diffinitio.

* leg. retinens:

C A P. XLIII. *Idem * Exoniensi episcopo.*

Præterea hi qui iurant de matrimonio contrahendo: vsque, Si autem promiserunt, coniungant. Si autem sibi inuicem id remittere voluerint, ne forte deterius inde contingat, vt talem sibi ducat, quam semper odio habeat, videtur quod ad instar eorum qui societatem iuramento, vel fidei interpositione contrahunt, & postea eamdem sibi remittunt, hoc possit in patientia tolerari.

Pars illius
cap. Super
eo quod a
nobis.

C A P. XLIV. *Ex Concilio Moguntino B. lib. 5.*

In baptismo, vel chrismate non potest alium suscipere in filium, qui non est baptizatus vel confirmatus.

C A P. XLV.

Item ex Concilio apud Compendium.

Si quis presbyter ordinatus deprehenderit se non esse baptizatum, baptizetur, & iterum ordinetur: & omnes quos ipse baptizauit.

C A P. XLVI.

Item ex Concilio habito apud Vormatiam, cap. 4.

Mulieres vero cum separatae fuerint pro hac vel alia licita causa a propriis viris, totam præcipimus recipere dotem, quam in die nuptiali receperunt, & post expletum annum, accipiant alium virum, si voluerint: similiter & vir vxorem.

Bbbbb iij